

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Do druku nr 1606

Warszawa, dnia 7 września 2025 r.

KPR-0025-0236(2)/25

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 6 sierpnia 2025 r., znak: SPS-III.020.228.4.2025, dotyczące opiniowania rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1606), przesyłam w załączeniu tabelę uwag.

Z poważaniem
Mariusz Dobrzeniecki

Prezes Krajowej Rady PIIB
(dokument podpisany elektronicznie)

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.228.4.2025

Data wpływu 08.09.25r.

Załącznik: tabela uwag.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw

(druk sejmowy nr 1606)

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy / pkt Uzasadnienia / pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/ Propozycja zmian zapisu	Uzasadnienie
1.	Uwaga ogólna	PIIB	Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków nie definiuje, ani do tej pory nie używała pojęcia „próbkobiorcy”, a zatem należałoby rozważyć, czy takie określenie używane w opiniowanym projekcie jest niezbędne, a jeśli tak – czy nie należałoby go zdefiniować.	

2.	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu (dotyczy zmiany w art. 1 pkt 1 lit. b ustawy)	PIIB	Wyrażenie „bezpieczeństwo wody” wymaga zdefiniowania w art. 3 ustawy.	Użyty zwrot jest bardzo ogólny, ustawa generalnie posługuje się pojęciem bezpieczeństwa lub zdrowia osób, względnie pojęciem bezpieczeństwa konstrukcji lub bezpieczeństwa państwa, jednak nie zajmuje się bezpieczeństwem wody.
3.	Art. 1 pkt 2 lit. c projektu (dotyczy zmiany w art. 1 pkt 2 ustawy)	PIIB	Proponujemy następujące brzmienie przepisu przy założeniu, że zdefiniowane zostanie pojęcie bezpieczeństwa wody: „2) wymagania dotyczące stosowania podejścia opartego na ocenie ryzyka w zakresie bezpieczeństwa wody w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;”	Proponowane w projekcie brzmienie przepisu jest niezrozumiałe w kontekście całokształtu proponowanej nowelizacji, która wprowadza pojęcie „oceny ryzyka”.

4.	Art. 1 pkt 4 lit. c projektu (dotyczy dodania pkt 3b i 3d w art. 2 ustawy)	PIIB	Proponujemy następujące brzmienie dodawanego punktu 3b w art. 2: „3b) parametr wskaźnikowy – parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, przydatny do zidentyfikowania nieprawidłowości w uzdatnianiu wody, niemający bezpośredniego wpływu na zdrowie ludzi;” W punkcie 3d należałoby dookreślić o jakie rozporządzenie UE chodzi, poprzez wskazanie tytułu i adresu publikacyjnego).	Zmiana legislacyjna. Kwestia „odgrywania istotnej roli w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi” odnosi się do działań i celów w zakresie komunikacji i zaufania społecznego i jest to kryterium bardzo ogólne i nienormatywne, zatem nie powinno być elementem definiującym parametr (kto i na podstawie jakich przesłanek miałby oceniać istotność roli danego parametru w podnoszeniu zaufania konsumentów?).
5.	Art. 1 pkt 4 lit. e projektu (dodanie pkt 7c w art. 2 ustawy)	PIIB	Proponujemy następujące brzmienie pkt 7c: „7c) system zaopatrzenia w wodę – układ elementów współdziałających na wydzielonym obszarze, których zadaniem jest zaopatrzenie odbiorców w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przez jej ujmowanie, uzdatnianie, magazynowanie lub dystrybucję, pozostający w gestii jednego dostawcy wody;”	Nie zawsze zaopatrzenie w wodę pozostaje w gestii jednego dostawcy wody, np. w Zabrzu przedsiębiorstwo wodociągowe ma swoje ujęcia wody, a część wody zakupuje od Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów. Być może lepszym rozwiązaniem byłoby odniesienie układu elementów zaopatrujących ludzi w wodę do określonego, wydzielonego obszaru (np. obszaru pozostającego w granicach administracyjnych miasta).

6.	Art. 1 pkt 4 lit. g projektu (dodanie pkt 16c w art. 2 ustawy)	PIIB	Definicja wymaga zmiany. W prawie budowlanym, w którym znajdują się definicje obiektu budowlanego oraz budynku, w tym budynku użyteczności publicznej, nie istnieje podział na obiekty prywatne i publiczne , zatem byłby problem z identyfikacją tych obiektów.	
----	---	------	---	--

7.	Art. 1 pkt 6 projektu (dotyczy dodania art. 4c ust. 1 ustawy)	PIIB	Definicja punktów zgodności powinna znajdować się w art. 2 ustawy.	Wszelkie definicje ustawowe znajdują się w art. 2, który ma być zmieniony.
----	---	------	--	--

8.	Art. 1 pkt 6 projektu (dotyczy dodania art. 4c ust. 2 ustawy)	PIIB	Przepis ust. 2 jest niezrozumiały lub wadliwie sformułowany: „2. Punkt zgodności w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej może być ustalony przez dostawcę wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, jeżeli dostawca wody wykaże, że nie powoduje to niekorzystnej zmiany mierzonej wartości parametrów w procesie dystrybucji tej wody.”	Przed ustaleniem punktu zgodności można ocenić ryzyko wystąpienia określonych zjawisk (np. pogorszenia parametrów jakości wody). Dopiero po ustaleniu punktu zgodności przez dostawcę wody w porozumieniu z organem nadzoru sanitarnego można badać, czy ustalenie punktu spowodowało niekorzystną zmianę wartości parametrów w procesie dystrybucji tej wody w stosunku do wartości dopuszczalnych ww. parametrów.
----	---	------	---	--

9.	Art. 1 pkt 6 projektu (dodanie art. 4i w ustawie)	PIIB	Przepis nie wskazuje, kto jest odpowiedzialny za sporządzenie oceny ryzyka w przypadku, gdy istnieje spór prawny co do własności nieruchomości i nie ma ustanowionego zarządcy (nieuregulowany status prawny nieruchomości). Ponadto należy zauważyć, że sporządzanie oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym jest uzasadnione w przypadku zasilania w wodę z własnego ujęcia oraz w przypadku takich budynków jak budynki użyteczności publicznej, budynki przemysłu spożywczego, itp. W związku z powyższym proponujemy modyfikację przepisów dotyczących rodzajów budynków, dla których jest ona wymagana. Wydaje się, że z uwagi na poważne konsekwencje oceny ryzyka dla właścicieli nieruchomości oraz konieczność ponoszenia dodatkowych istotnych kosztów (np. w przypadku stwierdzenia konieczności przeprowadzenia badania w kierunku bakterii z rodzaju <i>Legionella</i> w ciepłej wodzie użytkowej) właściwy byłby tryb administracyjny (konieczność wydania decyzji administracyjnej, możliwość odwołania się do organu wyższej instancji i umożliwienie kontroli sądowoadministracyjnej decyzji). W ust. 9 po wyrażeniu „nie stosuje się do” zamiast wyrażenia „budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej” należy wpisać „budynku mieszkalnego jednorodzinnego, budynku mieszkalnego w zabudowie zagrodowej oraz budynku rekreacji indywidualnej.”.	
----	--	------	--	--

10.	Art. 1 pkt 6 projektu (dodanie art. 4j ust. 2 pkt. 2 w ustawie)	PIIB	W sytuacji praktycznie całkowitego już braku w Polsce ołowianych instalacji wodociągowych dostarczających wodę w celach spożywczych oraz stosowania w przeszłości ołowiu do uszczelniania kielichów sieci wodociągowej bez kontaktu z wodą tylko do lat 50-60. XX w., obowiązek wykonywania badania wody w każdej ocenie ryzyka jest nieuzasadniony. Proponujemy następujące brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w ust. 2 pkt 2: „2) w przypadku stwierdzenia w wewnętrznym systemie wodociągowym obecności elementów wykonanych z ołowiu – stężenia ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się: (...)”	Pozostawienie przedmiotowego pkt 2 oznaczałoby narażenie właścicieli i administratorów budynków na niepotrzebne koszty.
-----	---	------	---	---

11.	Art. 1 pkt 6 projektu (dodanie art. 4l ust. 1 w ustawie)	PIIB	Może powstać wątpliwość co do charakteru oceny ryzyka – czy jeśli analizy będzie dokonywać osoba uprawniona do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, czynność taka będzie wykonywaniem takiej funkcji, czy też nie (w konsekwencji – czy sporządzający ocenę podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej lub zawodowej w budownictwie, obowiązkowemu ubezpieczeniu, itp.). Jeśli ktoś ma doświadczenie w obsłudze instalacji sanitarnych albo odpowiednie uprawnienia budowlane, jednak wykonując ocenę ryzyka nie wykonuje samodzielnych funkcji technicznych – kto i na jakich zasadach ubezpiecza takie czynności oraz na jakich zasadach podlega się odpowiedzialności za błędną ocenę ryzyka, która może prowadzić do zagrożenia zdrowia i życia ludzi. Ponadto nie jest jasne, w jaki sposób należy udokumentować co najmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody (pojęcia takie jak budowa czy projektowanie są pojęciami prawa budowlanego i są związane wprost z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych, mniej jasne jest znaczenie pojęć obsługa czy modernizacja, a w związku z tym powinien zostać wyjaśniony sposób ich dokumentowania). Zaświadczenie wydane przez jednostkę szkolącą dotyczy wyłącznie odbycia szkolenia, a nie spełnienia innych warunków określonych w art. 4l ust. 1 ustawy. Zatem jednostka szkoląca nie weryfikuje np. zdolności do czynności prawnych, posiadania odpowiednich uprawnień lub doświadczenia, gdyż nie są to warunki odbycia szkolenia, tylko warunki sporządzenia oceny ryzyka. Nie został wskazany żaden organ, który dokonywałby weryfikacji wszystkich warunków sporządzania oceny ryzyka.	Oceny ryzyka w istotny sposób ingerują w uprawnienia właścicieli nieruchomości gwarantowane przez Konstytucję RP. W związku z powyższym wszelkie procedury związane z ich opracowaniem i nałożeniem na właścicieli i zarządców obowiązków powodujących skutki finansowe, powinny spełniać standardy konstytucyjne. Z wyżej wymienionych względów wydaje się, że nałożenie obowiązku przeprowadzenia dodatkowych badań, wynikające z oceny ryzyka, powinno mieć formę decyzji administracyjnej, co gwarantowałoby weryfikację przez organ warunków, które musi spełniać osoba sporządzająca ocenę, jak i kontrolę instancyjną i sądowoadministracyjną decyzji o nałożeniu obowiązków na właścicieli nieruchomości. Należy podkreślić, że kary za przekroczenie tych obowiązków mają charakter administracyjnej kary pieniężnej i będzie się stosowało do nich odpowiednio przepisy art. 189a i następne Kodeksu postępowania administracyjnego.
-----	--	------	--	--

12.	Art. 1 pkt 6 projektu (dodanie art. 41 ust. 4 w ustawie)	PIIB	Należy też rozważyć potrzebę organizowania szkoleń, względnie w celu obniżenia bardzo wysokich opłat za szkolenie oraz ułatwienia przystępowania do szkoleń należy wprowadzić organizowanie bezpłatnych kursów online wraz z wydawaniem certyfikatu w formie elektronicznej.	Należy też wziąć pod uwagę, że skoro nie było wymogu szkolenia w przypadku ujęć oraz systemów zaopatrzenia w wodę, to organizowanie szkoleń dla osób sporządzających ocenę ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych może stanowić zbędny biurokratyczny wymóg, który jest sprzeczny z ideą deregulacji, a więc również z celem ustawy nowelizującej. Jeżeli ustawodawca uzna potrzebę organizowania szkoleń – ze względu na zakres zagadnień objętych szkoleniem – do oceny ryzyka oraz do szkolenia należy dopuszczać wyłącznie osoby posiadające odpowiednie uprawnienia budowlane (w specjalności tzw. sanitarnej). Należy zauważyć, że wysoka kwota opłaty za szkolenie może odstraszyć potencjalnych chętnych.
-----	--	------	---	---

13.	Art. 1 pkt 6 projektu (dodanie art. 4m ust. 3 pkt 5 w ustawie)	PIIB	Proponujemy następujące brzmienie art. 4m ust. 3 pkt 5: „5) kontroli stężenia środków dezynfekcyjnych w wewnętrznym systemie wodociągowym, jeżeli środki te są wprowadzane do wewnętrznego systemu wodociągowego.”	Dezynfekcja wody ma miejsce w systemie zaopatrzenia w wodę, a nie systemie wewnętrznym - w przypadku zasilania w wodę przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne.
-----	--	------	---	--

14.	Art. 1 pkt 6 projektu (dodanie art. 4p ust. 3 w ustawie)	PIIB	Proponujemy następujące brzmienie art. 4p ust. 3: „3. W przypadku wystąpienia niezgodności między jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana przez niego do budynku przed instalacją wodociagową jest zgodna z tą wartością parametryczną.”	Wodę dla przyłącza można pobrać tylko w obrębie zestawu wodomierzowego lub na zaworze czerpalnym, tuż za zestawem wodomierzowym. Pobranie wody do badania z sieci tuż przed przyłączem nie jest możliwe.
-----	--	------	--	--

15.	Art. 1 pkt 6 projektu (dodanie art. 4q ust. 10 w ustawie)	PIIB	Brak definicji hurtowego sprzedawcy wody. Czy to jest odbiorca usług dostawcy wody (wspólnota, spółdzielnia), który zawarł z dostawcą umowę, na podstawie której może odsprzedać wodę np. najemcom lub właścicielom poszczególnych lokali.	
-----	---	------	---	--

16.	Art. 1 pkt 7 lit. b projektu (uchylenie ust. 1a w art. 5 ustawy)	PIIB	Brak uzasadnienia dla likwidacji obowiązku prowadzenia regularnej kontroli wody przez przedsiębiorstwo.	
-----	--	------	--	--

17.	Art. 1 pkt 12 projektu (dodanie art. 13b ust. 1 pkt 1 ustawy)	PIIB	Proponujemy następujące brzmienie art. 13b ust. 1 pkt 1: „Art. 13b. 1. W przypadku konsumentów wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym informuje tych konsumentów o: 1) braku obowiązku stosowania przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do wody dostarczanej tym konsumentom;”.	Błąd językowy (legislacyjny).
-----	--	------	--	-------------------------------

18.	Art. 2 pkt 5 projektu (dodanie art. 37av ust. 1 pkt 12 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej)	PIIB	Z przepisu art. 37av ust. 1 pkt 12 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynika, że jakość wody dostarczanej przez dostawcę ma być oceniana nie przed przyłączem (co byłoby prawidłowe), a w pierwszym punkcie czerpalnym po zaworze głównym . Jest to sprzeczne z art. 4p ust. 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę po proponowanych zmianach.	
-----	--	------	---	--